

Сред толкова радост и веселие, само Калоян седеше безучастен и замислен.

"... На пролет мислим да ги нападнем..." бе казал рицарят. 335(1)
И нови мисли, нови решения се тълпяха в беспокойния му ум.
Но онта превалиле.

В оръжейните работилници бързаха да завършат изработените по царска повеля, защото наближаване дена в който воински и севастии щяха да почнат приемането на оръжията за опълчението. Срокът беше кратък. И всеки бързаше в денонощен труд да смогне с възложената му задача.

Калоян бързаше. Заповедта бе ясна и неиз动摇има. Кога и накъде ще е да поведе войските? Към юг, към запад, към север? Никой не знае тайните му замисли. Не беше ли през 1202 година силял на юг и след страния, упорита обсада бе превзел родопската крепост Констанца, а след това, внезапно и неочаквано от никого, бе потеглил към североизток и крепостта Варна бе паднала след тридневна светкавична обсада?

Майсторите билка на светленото желизо и не разумиваха за какво не са нужни толкова боздугани, толкова отковани с желизо толки с куки на края. Изкусни рисувачи работеха чертежите на нови, невидани до тогава обсадни машини. Ковачите чукаха големи желязни листове за обковаване стените на подвижните бойни кули, които стигаха над тридесет лакти височина. Момки не прекъснато се упражняваха, под очното око на стари войски, в хърлане на ласо, в мятане на камъни с пръчки.

Какъв враг смяташе Калоян да сломи с толкова много бойни средства? Какна огромна рат ще е да поведе въоръжена с тия илемове и щитове, които пълниха военните складове? Млади девойки билка разноцветни прибори за копията. Защото всеки пълк си имаше своя бафра. В дърводелниците пригответи дървени седла, които после обличаха в кожа, а в шивалините трупаха хитри гуни от дебела пъстъ,

ядки широки ~~и~~ и добре използвани, които пазеха, в дъжд и снег,

(изплетени от ситни чиличени халчици.)

Защото това, което Калоян караше да пишат в царските канцеларии, ~~вн~~ и мателно и проучено ^и намислено, подкрепено от ~~и~~ древни летописи и книги ~~избирка~~ проучено с крайно усърдие в папските регистри и признано като законни ет краеле, купани и кардинали - не би изтряло два слънчеви залеза, а зад него не стоеше въоръжената мъжка десница да го защити и запази.